

בש"פ 9101/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9101/16

כבוד השופטת ע' ברון
פלוני

לפני:
העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד
השופט נ' אבו טהה) ב-מ"ת 1877-05-15 מיום
22.11.2016

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט נ' אבו טהה) מיום 22.11.2016 ב-מ"ת 1877-05-15, שבה דחה בית המשפט את בקשת העורר לאפשר לו להשתתף בטקס בת המצווה של בתו שייערך ביום 1.12.2016 בבאר שבע, בין השעות 16:00-2:00 (לפנות בוקר).

2. נגד העורר, יליד 1973, הוגש ביום 3.5.2016 כתב אישום, ובד בבד בקשה למעצר עד תום ההליכים. ביום 3.12.2015 הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו מספר עבירות מין במשפחה (מעשים מגונים) לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב)(1), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), וכן מספר עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, ביצע העורר במספר הזדמנויות מעשים מגונים לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים באחייתו, ילידת 2004, בהיותה בכיתה ד' (להלן: ת.ס.), עת שביקרה ולנה בביתו שבו התגורר עם אשתו וילדיו הקטינים בירוחם. בחלק מן המקרים ביצע העורר את המעשים בת.ס. בשנתה. בנוסף, מתואר כי העורר הוסיף וביצע מעשים מגונים לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים בחברתה של בתו, גם כן ילידת 2004 (להלן: כ.ש.), בשני מועדים שבהם ביקרה בביתם.

ביום 21.5.2015 הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של העורר למעצר בית בפיקוח אלקטרוני בשדרות תוך איסור כניסתם של קטינים למקום זולת ילדיו, ותוך הפקדת ערבויות. ביום 12.10.2015 נעתר בית המשפט לבקשתו של העורר להעתיק את מקום מעצר הבית לבית אחותו בירושלים, וכן הורה על ביטול האיזוק האלקטרוני שבו היה נתון. ביום 21.4.2016 קיבל בית המשפט את בקשת העורר והתיר לו לשוב ולהתגורר בביתו בירוחם בתנאים מגבילים. ואולם ביום 3.5.2016 קיבל בית משפט זה (השופט ד' ברק-ארז) את הערר שהגישה המדינה והשיב את המבקש למעצר בית מלא בירושלים, כשחלים עליו כלל התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי ביום 21.5.2015. בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של העורר נדחתה גם היא ביום 10.5.2016 בבית המשפט המחוזי.

2. ביום 22.9.2016 הורשע העורר בשלוש עבירות מין במשפחה (מעשים מגונים) בת.ס, ובשלוש עבירות של מעשה מגונה בכ.ש, וטרם נגזר דינו. בד בבד איפשר לו בית המשפט המחוזי לצאת מדי יום מן הבית בין השעות 18:00-19:00 כשהוא נתון לליווי ולפיקוח צמודים.

ביום 2.11.2016 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו, כך שיתאפשר לו לצאת באופן חד פעמי ממעצר הבית שבו הוא נתון על מנת להשתתף בטקס בת המצווה של בתו שייערך מחרתיים, ביום 1.1.2016, וזאת כשהוא ילווה בפיקוח צמוד. בא-כוח העורר טען כי לא תיווצר אינטראקציה בין העורר לבין אורחים הסועדים במסעדה שבה תיערך בת המצווה שעה שהאירוע סגור למוזמנים בלבד, וכן כי המתלוננות לא יהיו נוכחות באירוע. עם זאת ציין כי חברותיה לכיתה של בתו הוזמנו לאירוע. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה בהחלטה מיום 22.11.2016 (כבוד השופט נ' אבו טהה), וזאת מהנימוקים שעליהם עמדה המשיבה - ובהם העובדה שהעורר הורשע בביצוע עבירות מין בקטינות בנות גילן של הקטינות שעתידות להשתתף באירוע בת המצווה; העובדה שבית המשפט אסר על העורר פעם אחר פעם להימצא בקרבת קטינות; וכן משום שנוכחותם של מבוגרים בקרבת מקום לא מנעה מהעורר לבצע את העבירות שבגינן הורשע.

3. החלטה זו מיום 22.11.2016 היא נושע הערר שלפניי. בטיעוניו שבכתב שב בא-כוח העורר והזכיר כי העורר לא הפר את התנאים המגבילים שבהם היה נתון, וכי במספר פעמים אף הותר לו להימצא במקומות שבהם נכחו קטינים ודבר לא אירע. עוד ציין בא כוח העורר כי היה על בית המשפט המחוזי למצוא איזון שבמסגרתו תזכה משפחתו בנוכחותו באירוע, וזאת במיוחד לנוכח העובדה שהמפגשים בין העורר לבני משפחתו אינם מרובים. בדיון שלפניי שב בא כוח העורר על טיעוניו שבכתב, תוך שביקש להדגיש שלא נשקפת מסוכנות מהעורר; והראיה, שהוא נתון במעצר בית ללא איזוק מיום 12.10.2015 שאת תנאיו לא הפר, וכן כי הורשה בעבר לבקר בביתו לרגל יום הולדתה של בת אחרת שלו.

המשיבה מצידה מתנגדת לקבלת הערר תוך שחזרה ביתר שאת על הטענות שטענה בפני בית המשפט המחוזי ושפורטו בתמצית לעיל. בראשן העובדה שבאירוע צפויות להשתתף בנות כיתתה של בתו, שהן קטינות ובגיל המתלוננות שהמבקש הורשע בביצוע מעשים מגונים בהן.

4. דין הערר להידחות.

מבלי להקל ראש בחשיבותם של טקסי מעבר, בנסיבות המקרה אין להתיר לעורר להשתתף באירוע בת המצווה של בתו. העורר הורשע בביצוע עבירות מין חמורות בקטינות שגילן קרוב לזה של האורחות שצפויות להשתתף באירוע. העורר ביצע את המעשים כאשר בקרבת מקום מצויים מבוגרים; ולפיכך, חרף העובדה שילוה במפקחים - הסיכון שהעורר יוסיף ויפגע בילדות נוספות איננו כזה שניתן לבטלו. בד בבד וחשוב לא פחות, מתן היתר להשתתפותו של העורר באירוע שבו צפויות להשתתף קטינות עשוי להעביר מסר בעייתי לנפגעות העבירה; כך במיוחד משהורשע זה מכבר בדין, ולא עומדת לו חזקת החפות. זאת ועוד, כבר נפסק כי בהחלטות הנוגעות למעצר בעבירות מין במשפחה, ובמיוחד כאשר הן נעשו בקטינות, ראוי כי בית המשפט יחס משקל גבוה לצורך להגן על המתלוננות (ראו: בש"פ 7329/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 20 להחלטתה של השופטת ד' ברק-ארז (2015)). אף לא ניתן להתעלם מכך שהורי הקטינות המוזמנות לאירוע אינם בהכרח מודעים לכך שהעורר הורשע רק לאחרונה בעבירות מין בקטינות, וכי חל עליו איסור להימצא בסביבת קטינים לנוכח המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור זה.

ניתנה היום, כ"ח בחשון התשע"ז (29.11.2016).

שׁוֹפֵט
